

Vzniká nová publikace o obci Rašovice

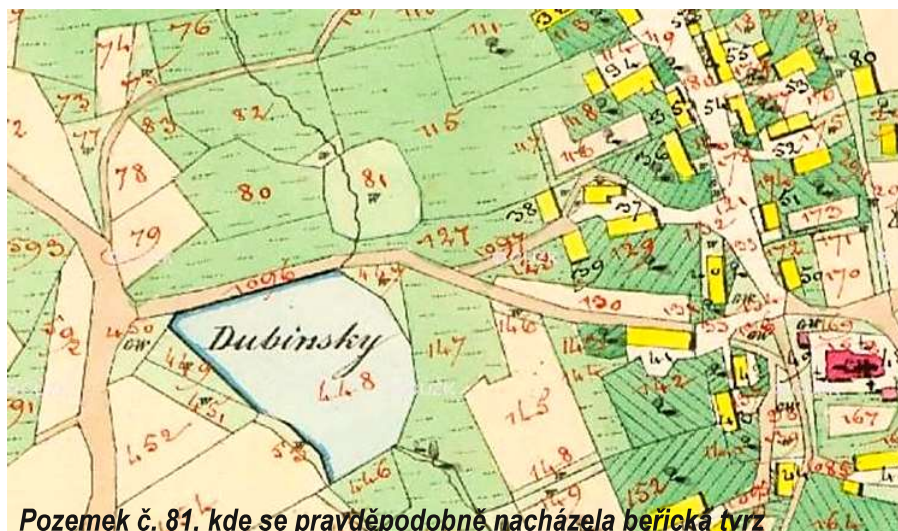
Díky zájmu a nadšení pana Josefa Drahoráda z Rašovic vzniká o historii této obce publikace. Autor ji chce vydat vlastním nákladem a v tištěné podobě by měla být již během měsíce října. „*Impulsem k vytvoření této publikace byl můj zájem dozvědět se něco víc o místě, kam jsem se před lety přistěhoval a kde nyní žiji. Místě, které se před dávnými lety nazývalo Beřice.*“

Ukázku z textu brožury si můžete přečíst na následujících řádcích.

Rašovice nebo Beřice?

Dnešní Rašovice, které leží v okrese Kutná Hora cca 3 km východně od Uhlířských Janovic, se rozkládají v prostoru dvou bývalých osad a tvrzí. V jižní části nynějších vlastních Rašovic stojí na mírném svahu památkově chráněný kostel Nanebevzetí Panny Marie. Je v místech, která dříve byla, podle většiny zdrojů, označovaná jako Beřice. Severní část – směrem k Netušilu – pak byla původními Rašovicemi.

Přesná doba založení vesnice ani tvrze Beřice - také s názvy Berzicz, Borzicz, Bezrzicz, Bezrucz, Berici, Berzycz, Bericz, Beržicz, Bierzicze - není z písemných pramenů jasná. Dr. Antonín Profous při výkladu původu názvu místa ukazuje na možnost odvození od jména Bero (nebo Beron), děkana sázavského benediktinského kláštera, a to ve smyslu „Beřice = ves lidí Berových“. O této historické postavě víme jen, že v roce 1137 v klášteře zastupoval sázavského opata Silvestra, který v tu dobu s olomouckým biskupem putoval do Jeruzaléma. Později se Bero(n) přemístil do benediktinského

Pozemek č. 81, kde se pravděpodobně nacházela beřická tvrz

kláštera v Postoloprtech, kde v období 1147 – 11. května 1156 působil jako opat, v pořadí šestý. Pokud bychom výklad názvu Beřice od Dr. Profouse převzali, pak by to znamenalo, že takto označovaná lokalita existovala již před rokem 1156, kdy Bero(n) zemřel.

Nepochybná a prokazatelná existence Beřic je před rokem 1291. Tehdy patřily k Ratajům nad Sázavou a byly v majetku významného šlechtice Hroznaty z Úžic, purkrabího Pražského hradu. To dokládá písemný záznam v knize Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae datovaný 17. června 1291. Zde uvedená listina zachycuje ztrátu majetku Hroznaty z Úžic i jeho synů a jeho přechod do rukou pražského arcibiskupa Tobiáše z Bechyně. Mezi dotčenými vesnicemi se uvádí i Beřice (ve tvaru Berici).

V dalším období se Beřice v písemných zdrojích znovu objevují v roce 1352 a to v souvislosti s tehdy farním kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Ten v obci stojí do současnosti. Stavba původně gotického kostela je dokladem tehdejší

přítomnosti osob (rodu), které disponovaly jistou místní autoritou. Předpokládá se, že jimi byli vladykové z Beřic a (původních) Rašovic, kteří vedle sebe sídlili v těsném sousedství (přibližně 700 m). Rok založení kostela znám není.

Znovu jsou Beřice uváděny v knihách konfirmačních zápisem ze dne 16. října 1355 a 30. dubna 1360, kde se hovoří farářích beřického/rašovického kostela. Píše se zde, že tito první patroni kostela dali svolení, aby farář Jakub směnil faru s farářem údašinským Duchkem. V druhém zápisu je společně se Sudivojem z Rašovic pak také jmenován Otto, poprvé s přídomkem po vsi (z Beřic). Po smrti Duchka se 7. prosince 1361 novým farářem stal Martin, který si později vyměnil místo s žišovským farářem Václavem. V roce 1377 jsou jako spolupatroni kostela jmenováni Myslibor z Beřic a Ahnika z Čestín-Kostela (dnes Čestín). Pak se Beřice objevují v seznamu kostelů odvádějících desátky, v tzv. rejstříku desátkovém, kde jsou jmenovány mezi